

Τα τρία D της Εθνικής μας Πολιτικής

Έχει κατ' επανάληψη ακουσθεί - δημοσιευθεί στα ΜΜΕ από διάφορους σχολιαστές ότι η χώρα στερείται Εθνικής Πολιτικής ή/και Στρατηγικής για την Άμυνα και τις Διεθνείς της Σχέσεις. Στην πλειονότητα των περιπτώσεων όσοι δηλώνουν κάτι τέτοιο στερούνται γνώσεων επί του θέματος και δεν έχουν γνώση του τι υπάρχει, τι έχει θεσπισθεί και τι πραγματικά ισχύει. Θα πρέπει να γίνει γνωστό και κατανοητό ότι η Ελλάδα έχει εδώ και πολλά χρόνια και Πολιτική και Στρατηγική για την Άμυνα και την Εξωτερική της πολιτική. Στη χώρα υπάρχει Αμυντικός Σχεδιασμός που περιλαμβάνει ό,τι απαιτείται και προβλέπεται. Ικανοί και άριστοι γνώστες του θέματος είτε πολιτικοί, είτε διπλωμάτες και στρατιωτικοί έχουν εργαστεί αποτελεσματικά και έχουν επεξεργασθεί και συντάξει όλα τα απαραίτητα θεσμικά κείμενα και σχέδια. Όταν η εκάστοτε κυβέρνηση ή η πολιτική/στρατιωτική ηγεσία δεν είναι σύμφωνες με τα θεσμικά κείμενα, έχουν δικαίωμα να τα αναθεωρούν εφόσον έχουν την θεσμική εξουσιοδότηση προς τούτο. Όταν όμως γίνονται λάθη, αβλεψίες, επιπολαιότητες ή κοινές "χαζομάρες", αυτό οφείλεται στο ότι η εκάστοτε ηγεσία απαξιώνει ή απλώς αγνοεί τα υφιστάμενα θεσμικά κείμενα και σχέδια τα οποία όφειλε να έχει μελετήσει από τον καιρό της ηρεμίας. Αρμόδιοι και υπεύθυνοι κατά καιρούς δυστυχώς αγνοούν τον υφιστάμενο σχεδιασμό και τα θεσμικά κείμενα γιατί απλά εκτιμούν και ελπίζουν ότι δεν θα τα χρειαστούν. Όταν έρθει όμως η δύσκολη συγκυρία ή η κρίση, αυτοί που αγνοούν την διάσταση της απειλής και τα υφιστάμενα πολιτικά και στρατηγικά δεδομένα και σχέδια, αναγκαστικά θα «κάνουν του κεφαλιού τους», συχνά υπό το κράτος πανικού με πιθανά δυσάρεστα αποτελέσματα.

Για την κατανόηση των θεμελιωδών παραμέτρων της εθνικής στρατηγικής, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι οι δημοκρατίες δυτικού τύπου αλλά και οι διεθνείς οργανισμοί όπως λ.χ. το NATO ή η ΕΕ (λαμβάνομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της), διαθέτουν τρεις πυλώνες στρατηγικής πάνω στους οποίους στηρίζεται η αντιμετώπιση κάθε απειλής. Είναι τα λεγόμενα τρία (3) Ds από τα αρχικά των αντίστοιχων αγγλικών λέξεων. Δεν πρόκειται για προσωπικό εφεύρημα ή άποψη. Είναι ένας διεθνής μνημονικός κανόνας για τους τρεις πυλώνες όπως παρακάτω:

- **Deterrence** (Αποτροπή)
- **Defence** (Άμυνα)
- **Dialogue** (Διάλογος)

Εξετάζοντας αναλυτικά τους τρεις αυτούς πυλώνες, γίνεται φανερό ότι αρχικά αποτρέπουμε την απειλή (**Αποτροπή**) στηριγμένοι σε τέσσερα σημεία:

- Εθνική ομοψυχία, που είναι απολύτως απαραίτητη.
- Παρουσία και ενέργειες στους Διεθνείς Οργανισμούς, στηριγμένοι στο Διεθνές Δίκαιο και τις υφιστάμενες Συνθήκες.
- Σύμπραξη συμμαχιών και ένταση διπλωματικών σχέσεων με γειτονικές χώρες των οποίων τα συμφέροντα συμβαδίζουν με τα δικά μας.
- Ένοπλες Δυνάμεις με ισχυρές αποτρεπτικές δυνατότητες.

Αν η αποτροπή αποτύχει, καταφεύγουμε στις αμυντικές μας δυνατότητες (**Άμυνα**) για να εξασφαλίσουμε την εθνική μας ακεραιότητα και ανεξαρτησία. Η Άμυνα χτίζεται με βάση τον διαχρονικό Αμυντικό Σχεδιασμό μας, χωρίς διακοπές, εντός των οικονομικών μας δυνατοτήτων και ανάλογα με τις απαιτήσεις του γεωπολιτικού μας οράματος. Είναι γνωστό ότι οι αμυντικές δυνατότητες κοστίζουν ακριβά και απαιτούν πολύ χρόνο για να υλοποιηθούν και να ενταχθούν επιχειρησιακά. Οι πανικόβλητες αγορές οπλικών συστημάτων όταν η απειλή δείχνει τα δόντια της και η κατάργηση ή αναβολή των εξοπλισμών όταν οι τόνοι πέφτουν, σίγουρα δεν είναι η ενδειγμένη πολιτική.

Τέλος, απαραίτητο συστατικό της οποιαδήποτε στρατηγικής και σε όλες τις φάσεις, με υποχρεωτική διαχρονική συνέχεια, είναι πάντα ο **Διάλογος** με τους παράγοντες που συνιστούν πραγματικές ή δυνητικές απειλές. Η ύπαρξη διαύλων επικοινωνίας είναι απολύτως απαραίτητη για τον ουσιαστικό έλεγχο της κατάστασης και την αποφυγή απρόβλεπτων καταστάσεων, εκπλήξεων και αιφνιδιασμών. Η άρνηση του διαλόγου δεν είναι συμβατή με τις δυτικές πολιτικές αξίες και τον δυτικό πολιτικό πολιτισμό και μια τέτοια θέση ή ενέργεια είναι απολύτως μη αποδεκτές από το δυτικό πολιτικό οικοσύστημα ανεξάρτητα από την αποτελεσματικότητα ή τη φύση του. Μπορεί να είναι απλή γραμμή επικοινωνίας, προσωπικές επαφές, διερευνητικές επαφές ή συνομιλίες αποφασιστικής σημασίας για την επίλυση των προβλημάτων. Ο Διάλογος σε οποιαδήποτε μορφή του πρέπει πάντα να υπάρχει και είναι απόλυτα αναγκαίος εφόσον επιθυμούμε η στρατηγική μας και οι ενέργειες που πηγάζουν από αυτή να είναι διεθνώς αποδεκτές και σε τελευταία ανάλυση πραγματικά αποτελεσματικές.